

FODOR ANDRÁS

Velünk és nélkülünk

Vöröss Lászlónak

*A változás új kosztra szoktatott,
sok rizsa-eledellel étetett.*

*Kipróbált tyúkanyók
mindig csak maguk fele söprő
oltalmas szárnyai alatt, lám,
megfészkelődik,
nyüzsögve tolong
a táplált új tenyészet.*

*Magabízón csak egymás közt csipog.
Hallják-e vagy se,
idétlenül is
vidáman kukorékol.*

*Nótáikat fújva, ahogy
fordulnak hátra, ők
háliszennek a
népes-nemzetes
majorsághelvígázók
ügyeletét örökre kinőtték.*

*Sorsfordító múlt
szellemeit idéző,
fátumait űző,
tanulságaival tusakodó
és mindenféle ásatag tragizmus
szószólóira már az ő szemük vak,
fülük süket.*

A vers abból a termésből való, amelyen a költő halála előtt dolgozott.

S végtére, ha
az idő így telik be
velünk és nélkülünk,
minket elődöket milyennek
írna le a Tanú pátosza?

- Baráti sokaságotokból
mindig akad, ki úgy
jelenül meg, akár
a hellén istenek,
az Olymposon épp
avagy Ida hegyén.

Csak hát alattatok egyre
képlékenyebbé,
foghatatlanabbá
lett Hellász.

És bizony, lent a versengés mezőin
dórnak, akháznak lenni már
nagyobb sikk, mint görögnek.

1997. VI. 19.

